

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 16 aprilie 2010
SEC(2010) 428 final

Document de lucru al serviciilor Comisiei

Sinteza consultării privind reforma politicii commune în domeniul pescuitului

Traducere neoficială

CUPRINS

Document de lucru al serviciilor Comisiei - Sinteza consultării privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului	1
1. Introducere	3
2. Corectarea celor cinci probleme structurale ale politicii.....	4
2.1. Soluționarea problemei adânc înrădăcinate a supracapacității flotelor.....	4
2.2. Identificarea obiectivelor de politică.....	5
2.3. Concentrarea cadrului de luare a deciziilor asupra principiilor fundamentale pe termen lung.....	5
2.4. Încurajarea asumării de către sectorul industrial a unei mai mari responsabilități în procesul de implementare a PCP.....	7
2.5. Dezvoltarea unei deprinderi de respectare a legii	8
3. Îmbunătățirea în continuare a gestionării pescuitului european.....	8
3.1. Un regim de pescuit diferențiat în vederea protejării micilor flote costiere?.....	8
3.2. Punerea în valoare a pescuitului european	9
3.3. Stabilitatea relativă și accesul la activitățile de pescuit costiere	10
3.4. Comerțul și piețele – de la navă la consumator.....	11
3.5. Integrarea politicii comune în domeniul pescuitului în contextul mai larg al politicii maritime	12
3.6. Baza de cunoștințe în serviciul politicii	12
3.7. Politica structurală și sprijinul financiar public	13
3.8. Dimensiunea externă.....	14
3.9. Acvacultura	15
4. Alte subiecte abordate	15
5. Contribuțiile cetățenilor	16
6. Etapele următoare.....	17

1. INTRODUCERE

Politica comună în domeniul pescuitului (PCP¹) a fost revizuită în 2002. Noul regulament de bază² a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2003 și include o dispoziție conform căreia Comisia Europeană (CE) va raporta Consiliului și Parlamentului European cu privire la capitolele referitoare la conservare și la capacitatea de pescuit înainte de sfârșitul anului 2012. Comisia a lansat această revizuire prin publicarea unei cărți verzi³ urmată de o perioadă de consultare, încheiată prin oferirea de răspunsuri în scris la 31 decembrie 2009⁴.

În perioada de consultare au fost primite în total 382 contribuții (și un e-mail colectiv conținând 1329 răspunsuri identice). Contribuțiile sunt disponibile pe website⁵, iar lista contribuțiilor se găsește în Anexa 1.

Atât în timpul pregătirii cărții verzi cât și în timpul perioadei de consultare au avut loc reuniuni între părțile interesate, administratorii tuturor statelor membre costiere și alte organizații și entități. Lista reuniunilor la care a participat Comisia Europeană se găsește în Anexa 2.

Prezentul document de lucru al serviciilor Comisiei (CSWD) prezintă o vedere de ansamblu asupra contribuțiilor la această consultare, fără a trage concluzii privind opțiunile care trebuie studiate în continuare într-o evaluare a impactului. Această sinteză ia în considerare rezoluția adoptată de Parlamentul European (PE) cu privire la cartea verde în cadrul sesiunii de la 25 februarie 2010. Sinteza este organizată în conformitate cu conținutul cărții verzi.

Tabel 1 – Distribuția cheltuielilor

Tip	Număr	Exemple
Public general	114 + 1329 e-mailuri identice	O gamă largă de utilizatori.
Organizații ale părților interesate din industrie/grupuri de interese	117	În special asociații de pescari; asociații ale procesatorilor, comercianți cu amănuntul, organisme de turism
Organizații ale societății civile	63	În special ONG-uri din domeniul mediului; de asemenea, ONG-uri pentru bunăstarea animalelor, ONG-uri ale consumatorilor, ONG-uri pentru dezvoltare
Sfera academică	16	Institute universitare, institute naționale de cercetare, rețele de cercetători, organizații de cercetare

¹ Anexa 3 conține o listă de acronime.

² REGULAMENTUL (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului.

³ Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (COM(2009) 163 final, 22 aprilie 2009)

⁴ Prezentul document de lucru reflectă contribuțiile la cartea verde primite din afara Comisiei

⁵ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

Administrații/agenții ale statelor membre	30	Ministere, agenții guvernamentale și parlamente
Guvern regional sau local	35	În special regiuni costiere și comune dependente de pescuit, organisme regionale de gestionare a pescuitului din Marea Britanie
Alte instituții și organisme consultative ale CE	8	Parlamentul European, Comitetul Regiunilor, Comitetul Economic și Social European, CCPA, CCR, membri individuali ai Parlamentului European, organisme interguvernamentale.
Țări terțe	11	Consiliul nordic, Norvegia (guvernul și diferite organizații), Islanda, Noua Zeelandă, grupul de state ACP
	394 (+ 1329)	

2. CORECTAREA CELOR CINCI PROBLEME STRUCTURALE ALE POLITICII

2.1. Soluționarea problemei adânc înrădăcinate a supracapacității flotelor

Contribuțiile confirmă în linii mari că în UE capacitatea de pescuit este mai mare decât justifică resursele. Dar mulți din cei care au contribuit contestă generalizările și susțin că marea varietate a situațiilor necesită o evaluare detaliată, bazată pe flote sau pe activitățile de pescuit. Numeroși contribuitori, printre care unele state membre și Parlamentul European solicită o astfel de măsurare, din punct de vedere tehnic și ecologic, în care industria pescuitului să pună accent și pe dimensiunea economică și socială. Parlamentul European indică secțiuni ale flotei (îndeosebi la scară mică) care trebuie reînnoite sau înlocuite (pentru siguranță sau pentru a reduce impactul asupra mediului) fără a crește însă capacitatea.

Un număr redus de state membre și de părți interesate pledează în favoarea continuării abordării actuale a gestionării capacității. Unele organizații neguvernamentale (ONG-uri) propun o reducere obligatorie a capacității bazată pe flote. Unele pun în relație reducerile capacității de planurile de gestionare a pescuitului. Autoritățile regionale ale regiunilor ultraperiferice (cu sprijinul statelor lor membre) solicită continuarea gestionării separate a flotelor lor.

Înlocuirea dezafectării actuale printr-un program punctual, finanțat public, de dezmembrare a navelor nu beneficiază de un sprijin puternic, deși majoritatea contribuitorilor, precum Parlamentul European, consideră acest lucru util în anumite condiții. Unele state membre pun la îndoială eficiența dezmembrărilor subvenționate permanente.

Majoritatea statelor membre și părților interesate consideră că gestionarea bazată pe drepturi este utilă în abordarea supracapacității, ezitând mai mult în privința cotelor transferabile individuale (ITR), iar un număr mic sunt puternic împotriva acestora. Majoritatea statelor membre sunt de părere că ele ar trebui să decidă în privința gestionării bazate pe drepturi.

Numeroși contribuitori atrag atenția asupra riscului de concentrare a drepturilor de pescuit în cazul aplicării ITR și insistă ca acesta să fie evitat. Respectarea stabilității relative (SR) este menționată în unele contribuții împotriva ITR la nivel comunitar. Marea majoritate a contribuitorilor sunt de părere că ITR nu sunt adecvate pentru micile unități piscicole.

2.2. Identificarea obiectivelor de politică

Se admite în general că sustenabilitatea ecologică este o premisă de bază pentru viabilitatea sectorului pescuitului, reducând conflictul pe termen lung dintre obiectivele ecologice, sociale și economice. Pentru unii, discuția privind prioritizarea este doar provizorie și relevantă pentru deciziile în tranziția spre activitățile sustenabile de pescuit.

Parlamentul European și alți contribuitori sunt împotriva prioritizării *a priori* a obiectivelor. Cea mai mare parte a sectorului capturilor (și unele autorități regionale) insistă asupra echilibrului între cele trei piloni - crearea de noi locuri de muncă fiind un obiectiv în sine - iar sindicatele pun de asemenea accentul pe aspectele sociale. Opiniile statelor membre variază de la plasarea sustenabilității ecologice în centru la accentuarea în mod egal a celor trei piloni ai sustenabilității. Unele state membre consideră activitățile de pescuit drept sursă de alimente și de siguranță alimentară (ca obiectiv nou), în timp ce altele, drept sursă de locuri de muncă în comunitățile costiere. ONG-urile din domeniul mediului consideră sustenabilitatea ecologică drept centrul politicii, integrând PCP în contextul mai larg al politicii maritime și în Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin (DCSMM, Directiva 2008/56/CE). Comercianții, vânzătorii cu amănuntul și unele industrii de prelucrare acordă o prioritate mai mare sustenabilității ecologice.

Există un larg consens asupra faptului că *randamentul maxim sustenabil* (RMS) trebuie să se numere printre obiective (în conformitate cu Comunicatul CE COM(2006)360 despre declarația de la summitul mondial privind sustenabilitatea ecologică). În general, Parlamentul European și sectorul capturilor doresc un termen flexibil pentru implementare, îndeosebi în cazul activităților de pescuit mixte, considerând RMS drept o direcție și nu un obiectiv specific și sunt de părere că aspectele sociale și economice trebuie de asemenea incluse în definiția sustenabilității. Pe de altă parte, ONG-urile din domeniul mediului sunt îngrijorate de faptul că RMS nu sunt adecvate în toate cazurile, susținând că impactul mai puternic al activităților de pescuit asupra ecosistemului face parte din „sustenabilitatea” RMS.

Numeroase contribuții insistă asupra reducerii la minim sau a eliminării aruncării peștelui înapoi în mare drept obiectiv important pentru sustenabilitatea ecologică, deși unele contribuții susțin că aruncarea peștelui în mare este inerentă activităților mixte de pescuit.

2.3. Concentrarea cadrului de luare a deciziilor asupra principiilor fundamentale pe termen lung

Contribuțiile exprimă un sprijin generalizat pentru un proces de luare a deciziilor în care politicienii (Consiliul și Parlamentul European) să adopte obiectivele și politicile generale (denumite diferit în diferite contribuții). Luarea deciziilor ar trebui

să aibă o perspectivă pe termen lung într-o abordare ecosistemică cu mecanisme pentru monitorizarea și verificarea dezvoltării politicii și a deciziilor de către CE și/sau la nivel regional. Există numeroase trimiteri la eliminarea abordării pe termen scurt, la gestionarea de sus în jos și la microgestiune, precum și la excluderea Consiliului din negocierile detaliate. Unele contribuții invită Consiliul să considere consultanța științifică obligatorie la adoptarea capturilor totale admise (TAC).

Numeroși contribuiitori, în special ONG-urile și un număr limitat de state membre sprijină delegarea/ implementarea competențelor pentru Comisie în anumite domenii (cum ar fi măsurile tehnice). Alții sunt de părere că planurile de gestionare pe termen lung dezvoltate la nivel regional ar trebui adoptate de către CE. Pentru a evita o „licență gratuită” de la Comisia Europeană, un număr important de contribuiitori propun o procedură cu Comitetul de reglementare sau implicarea Consiliilor consultative regionale (CCR) ori a industriei. Un grup limitat (îndeosebi unele autorități regionale) se opune acestei delegări, iar un stat membru afirmă că numeroase decizii „tehnice” pot avea un impact politic sau social evident.

Sprijinul în favoarea unei forme de regionalizare crescută este general. Sunt utilizate mai multe terminologii (de exemplu, unele contribuții se referă la regionalizarea la nivelul bazinelor maritime, altele la regiunile din cadrul statelor membre). Unele insistă asupra subsidiarității, conform căreia statele membre creează comitete regionale pentru gestionare și pentru un nivel ridicat de autoreglementare. Altele propun o cooperare simplă între statele membre pe probleme de implementare și control, iar altele ar dori delegarea competențelor de decizie în privința accesului, resurselor sau gestionării flotelor.

Un număr important identifică necesitatea unui organism regional separat, cu nivele diferite de competențe și responsabilități. Majoritatea, inclusiv Parlamentul European, doresc un organism îndeosebi consultativ, care să discute și să pregătească propunerile de adoptare a politicilor și legislației de către instituțiile comunitare. Asociind părțile interesate și alte persoane implicate, organismul regional ar fi ulterior utilizat astfel pentru dialog și discuții. Regiunea baltică este uneori menționată drept un posibil pilot al unei organizații a statelor membre, care dezvoltă și ia decizii privind reglementările aplicate (de exemplu, aruncarea peștilor înapoi în mare, gestionarea cotelor naționale). Altele doresc un organism regional care să pună în aplicare planurile pe termen lung, dar și cu competențe de reglementare operativă și de implementare a deciziilor. Unele favorizează descentralizarea competențelor (de exemplu, detaliile tehnice și reglementarea efortului). Alte contribuții sugerează o combinație a funcțiilor.

În privința compoziției, majoritatea văd organismul regional ca o unitate condusă de statele membre. În anumite cazuri, este susținută includerea industriei și a părților interesate, în timp ce în alte contribuții, părțile interesate au o funcție consultativă prin intermediul CCR. Comisia Europeană este considerată membru în anumite contribuții, iar în altele, un observator/colaborator activ. Unele contribuții propun transformarea CCR într-un organism consultativ regional, care să includă atât statele membre cât și părțile interesate.

În privința CCR, există unele mesaje clare: succesul lor ar trebui extins prin consolidarea acestora și (potrivit CCR) prin acordarea unei importanțe mai mari

opiniilor lor, îndeosebi în cazul unei opinii unanime. Parlamentul European solicită în mod explicit o finanțare adecvată. Unele contribuții propun modificarea compoziției pentru un mai bun echilibru între industrie și celelalte interese și părțile interesate ne reprezentate.

2.4. Încurajarea asumării de către sectorul industrial a unei mai mari responsabilități în procesul de implementare a PCP

Unele state membre consideră că Organizațiile de producători (OP) și alte organizații ale pescarilor ar trebui să se bucure de o mai mare responsabilitate de punere în aplicare în domeniul conservării și controlului, lăsând cele mai bune soluții tehnice în seama acestor organizații. Dar autogestiunea ar trebui să se dezvolte doar după evaluarea riscurilor și beneficiilor și după luarea în calcul a specificităților naționale (de exemplu, cadrul juridic). Industria sprijină cu precauție autogestiunea, dar responsabilitatea pentru eșecul gestionării activităților de pescuit nu ar trebui atribuit pescarilor. Aceștia sunt pregătiți pentru tranziția spre autogestiune, dacă au posibilitatea de a alege cele mai bune soluții tehnice pentru a atinge obiectivele convenite, evitând astfel microgestiunea și regulile complexe. Anumite condiții și criterii prealabile trebuie respectate în conformitate cu standardele și principiile stabilite la nivel comunitar. Majoritatea ONG-urilor din domeniul mediului sunt reticente față de ideea autogestiunii. Orice descentralizare a unei responsabilități mai mari ar necesita un control și o aplicare riguroasă. Acestea preferă conceptele de guvernare participativă sau de cogestiune.

ONG-urile din domeniul mediului, dar și unele state membre, industria și Parlamentul European sprijină în general gestionarea bazată pe rezultate, în condițiile unor obiective clare și măsurabile. UE ar trebui să dezvolte mecanisme pentru a asigura responsabilitatea industriei și respectarea legii prin documentare. În schimb, ar trebui create stimulente pentru a recompensa inițiativele pozitive și construirea de capacități. Creșterea responsabilității industriei este posibilă doar în condițiile unei integrări orizontale și verticale suficiente a sectorului pescuitului. Toate părțile interesate consideră că UE ar trebui să promoveze organizațiile pescarilor (majoritatea convin asupra rolului major deținut de organizațiile producătorilor), îndeosebi în sectoarele în care industria este fragmentată. Unii contribuitori insistă asupra unei abordări diferențiate, deoarece nu toate activitățile de pescuit vor putea parcurge acest proces cu aceeași viteză.

Majoritatea părților interesate, dar și Parlamentul European și unele state membre consideră că creșterea responsabilității industriei se completează cu o mai mare implicare în luarea deciziilor. Pescarii, statele membre și ONG-urile din domeniul mediului se referă la bunele practici în termeni de creștere a responsabilității și de gestionare sustenabilă. Toți subliniază importanța schimbului de bune practici (și de eșecuri) prin intermediul CCR și al organismelor regionale de gestionare.

Unele state membre și ONG-uri din domeniul mediului consideră că (unele) costuri ale gestionării activităților de pescuit trebuie suportate doar de utilizatorul resurselor, dar nu se pun de acord asupra celei mai bune opțiuni (taxe de acces sau taxe pe debarcări/venit). Numeroase contribuții ale industriei susțin că industria suportă plăți importante pentru gestionarea activităților de pescuit.

2.5. Dezvoltarea unei deprinderi de respectare a legii

Supracapacitatea flotei, complexitatea regulilor, problemele privind colectarea datelor și sancțiunile inadecvate și variate sunt deseori menționate drept principalele cauze ale nerespectării legii și ale lipsei de concurență echitabilă.

Majoritatea statelor membre și ONG-urilor sunt de acord cu noua reglementare de control (1224/2009), dar industria are și îngrijorări cu privire la o mai bună punere în aplicare a regulilor. Numeroase contribuții din partea statelor membre și ale industriei susțin regulile PCP simple și abordările plurianuale de favorizare a respectării legii, în timp ce ONG-urile observă de asemenea necesitatea unei extinderi a tehnicilor de control (sisteme de monitorizare a navelor, camere TV cu subtitrare). Opiniile sunt împărțite între creșterea competențelor Comisiei Europene sau ale Agenției de control al activităților de pescuit comunitare, deși această agenție este în general evaluată pozitiv (de exemplu, de Parlamentul European). Mai multe contribuții ale industriei consideră utilă sporirea autogestunii.

ONG-urile și unele state membre sunt în favoarea unei legături mai puternice între sprijinul financiar și respectarea regulilor PCP și a obligațiilor de control, în timp ce industria se opune îndeosebi la nivelul operatorilor individuali. ONG-urile doresc stimulente care să permită respectarea într-o măsură mai mare a regulilor.

3. ÎMBUNĂTĂȚIREA ÎN CONTINUARE A GESTIONĂRII PESCUITULUI EUROPEAN

3.1. Un regim de pescuit diferențiat în vederea protejării micilor flote costiere?

Există un consens general în privința importanței micilor flote costiere pentru pescuitul european. Unele state membre sprijină ideea unui regim diferențiat, în timp ce altele nu favorizează o abordare specifică. Un număr important arată importanța de a lăsa în seama statelor membre alegerea măsurilor specifice de punere în aplicare, asociind-o frecvent cu sistemul celor 12 mile marine. Parlamentul European sprijină diferențierea și solicită programe specifice pentru micile flote costiere.

Majoritatea părților interesate (atât industria cât și ONG-urile, autoritățile regionale și locale) susțin pescuitul de coastă la scară mică datorită, inter alia, legăturii sale cu comunitățile locale, a utilizării uneltelor pasive și selective și a consumului mai scăzut de combustibil. Unii contribuitori indică problemele potențiale dacă flote diferite vizează aceleași stocuri într-o singură zonă de pescuit. Cu toate acestea, numeroși contribuitori subliniază că pescuitul de coastă la scară mică are un impact (uneori considerabil) asupra resurselor, astfel încât acesta nu ar trebui să fie scutit de măsurile de conservare și control.

Un număr mare de contribuitori (inclusiv Parlamentul European) indică varietatea situațiilor din UE care necesită o abordare flexibilă - adaptând definiția la specificitățile regiunilor și/sau activităților de pescuit. Majoritatea acestora susțin o combinație de criterii de selecție, printre care lungimea vasului, raza de acțiune a pescuitului, durata călătoriei, volumele de capturi și tipul de unelte. Mai mulți contribuitori din cadrul ONG-urilor și industriei pescuitului doresc luarea în calcul a criteriilor sociale și legătura cu comunitatea locală/regională. Unii propun izolarea

bazată pe activitățile de pescuit, iar alții sugerează includerea activităților de pescuit recreaționale în regimul specific.

Procesul de luare a deciziilor este deseori asociat cu abordarea regionalizată, definind criteriile generale la nivel comunitar cu gestionarea fie la nivel național (statele membre sprijină această opțiune) fie la nivel regional/local. O parte a industriei solicită o gestionare la nivelul activităților de pescuit sau a pescarilor (cogestiune sau autogestiune).

Există un consens general asupra faptului că introducerea gestionării bazate pe drepturi și a cotelor individuale transferabile nu ar trebui să pună în pericol existența în continuare a micilor flote costiere. Prin urmare, cotele individuale transferabile și barierele de siguranță nu sunt considerate necesare (pentru a evita concentrarea excesivă sau răscumpărarea drepturilor de pescuit). Sprijinul financiar specific pentru acțiuni precum ameliorarea siguranței (prin intermediul ajutoarelor de modernizare), formarea în gestionarea activităților de pescuit și certificarea activităților de pescuit este propus frecvent, în timp ce alții sunt în favoarea sprijinului public pentru construirea de noi vase pentru aceste flote. Alții sunt de părere că rezervarea cotelor sau accesul în zonele exclusive ar trebui să facă parte din sistem.

3.2. Punerea în valoare a pescuitului european

Majoritatea contribuitorilor au în comun obiectivul de a atinge treptat ratele de exploatare corespunzătoare RMS în 2015. Unele diferențe pot fi descoperite atunci când se analizează dacă MPRED va fi considerat drept obiectiv final sau intermediar, prin deschiderea unor căi de analizare a considerentelor economice (unii contribuitori sugerează înlocuirea acestuia cu MPRED) sau prin crearea de noi obiective în conformitate cu specificitatea activităților mixte de pescuit sau cu o abordare ecosistemică compatibilă cu obiectivele DCSMM. Aceste noi obiective ar trebui asociate cu calendare și termene clare. Cu toate acestea, unele comentarii arată că strategia RMS nu va fi relevantă pentru stocurile și activitățile de pescuit în care datele nu sunt disponibile sau fiabile.

Cu privire la instrumentele de management care să limiteze ratele mortalității prin pescuit (procentul părții din stocul de pește omorât prin activități de pescuit), majoritatea contribuitorilor consideră drept relevante limitele impuse asupra capturilor și a eforturilor de pescuit, în funcție de tipurile de activități de pescuit cărora li se vor aplica. Mai mulți contribuitori se referă la utilitatea gestionării pescuitului unor singure specii pelagice prin intermediul limitelor de capturi și a stabilirii de limite asupra eforturilor de pescuit în activitățile de pescuit multispecifice și policalificate. În plus, foarte puțini contribuitori solicită subordonarea sistemelor eforturilor de pescuit la sistemele de gestionare a TAC-urilor. Un număr și mai mic de contribuitori cer neutilizarea instrumentelor privind eforturile de pescuit și nici a instrumentelor bazate pe limitele de capturi. Mulți dintre ei comentează slăbiciunile ambelor instrumente: gestionarea limitelor de capturi bazată în prezent pe debarcări și pe limitele eforturilor se adaptează nesatisfăcător la uneltele pasive. Puțini contribuitori insistă asupra gestionării capacității complementare a flotelor (sau a forțelor de pescuit) și a efortului de pescuit. Alții susțin eliminarea „peștelui fictiv” sau a „efortului fictiv” (posibilitățile de pescuit care structural nu sunt utilizate). Alții sprijină de asemenea posibilitatea de

a gestiona componentele temporale și spațiale ale efortului de pescuit sau ale capturilor de pește cu ajutorul unor zone geografice închise, a unor zone marine protejate și a gestionării integrate a zonei costiere.

Contribuitorii sunt în marea majoritate în favoarea implementării planurilor plurianuale de susținere a abordării activităților de pescuit, unele contribuții solicitând chiar planuri plurianuale ecosistemice. În unele cazuri, se arată că normele de control al exploatarei din aceste planuri plurianuale ar trebui să reflecte doar rezultatele puse la dispoziție prin procesul de consultanță științifică pentru principalele stocuri, grupuri de stocuri sau zone piscicole. Puține comentarii subliniază că presiunea politică se va reduce la calcularea posibilităților de pescuit. În plus, unele comentarii susțin că planurile plurianuale ar trebui să abordeze alte probleme, precum aruncarea peștilor înapoi în mare, structura și compoziția capturilor, dar și considerente economice și sociale. Unii contribuitori afirmă că politica de gestionare a capacității ar trebui adaptată la dezvoltarea acestor planuri plurianuale. Cu privire la adoptarea și implementarea acestora, se recomandă un proces mai flexibil și atribuirea unei mai mari responsabilități pentru CCR.

În privința măsurilor tehnice și a ITR, tendințele din contribuții sunt mai puțin clare; mai multe comentarii subliniază că nicio soluție singură nu poate fi luată în considerare, în timp ce altele evidențiază ameliorările mai importante ale măsurilor tehnice de conservare decât ale dezvoltării ITR-urilor. Cu toate acestea, mai multe comentarii insistă asupra necesității de a aborda problemele legate de aruncarea peștelui înapoi în mare (interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare pare a fi în continuare controversată) și de capturile secundare.

Alte idei, legate mai mult sau mai puțin direct de problemele de conservare, apar în mai multe contribuții, cum ar fi necesitatea de a restricționa accesul micilor flote la zonele de 12 mile sau o posibilă actualizare a stabilității relative.

3.3. Stabilitatea relativă (SR) și accesul la activitățile de pescuit costiere

Marea majoritate a contribuțiilor (inclusiv majoritatea statelor membre) sprijină reținerea principiului SR, considerat o piatră de temelie a PCP, asigurând securitate și stabilitate. Un număr limitat de contribuitori sunt pregătiți să renunțe la acest principiu în favoarea unor modele a drepturilor de pescuit bazate într-o măsură mai mare pe piață sau a tranziției spre efortul de pescuit în activitățile mixte și/sau o trecere radicală spre acces/alocare bazate pe criterii de mediu sau echitate (îndeosebi unele ONG-uri din domeniul mediului). Parlamentul European invită la explorarea necesității de schimbare a principiului, dar insistă că beneficiile SR pentru comunitățile costiere ar trebui menținute.

Există un larg sprijin pentru revizuirea cheilor de repartizare și pentru aducerea acestora la realitățile actuale, în special ținând cont de schimburile anuale ale cotelor. Alții recomandă ajustarea la capacitatea reală de pescuit.

Sistemul transferurilor și schimburilor de cote este în general acceptat, iar unii sugerează o dezvoltare mai mare a transferurilor de cote (prin intermediul schimburilor și a posibilităților de schimburi din industrie cu țările terțe).

O majoritate copleșitoare sprijină continuarea sistemului celor 12 mile marine, iar Parlamentul European dorește ca acest sistem să devină permanent. Un grup important ia în considerare asocierea acestuia la protejarea micilor flote. Unele contribuții recomandă un sistem cu acces limitat doar navelor care îndeplinesc anumite condiții de sustenabilitate sau limitarea accesului la anumite zone piscicole, ori integrarea zonelor piscicole în zonele marine protejate. Un număr limitat de contribuții sugerează că regulile impuse de statele membre pentru sistemul celor 12 mile marine ar trebui să se aplice tuturor navelor active în aceste ape. Uneori se recomandă reînțoarcerea în apele teritoriale sau anularea acordurilor privind accesul reciproc între statele membre.

3.4. Comerțul și piețele – de la navă la consumator

În general, Organizarea comună a piețelor (OCP, Reg. 104/2000) este considerată drept un pilon fundamental al PCP. Accentul ar trebui pus pe piață în totalitatea sa, luându-se în considerare nevoile specifice acvaculturii.

Contribuțiile statelor membre, Parlamentului European și ale industriei subliniază rolul jucat de asociațiile de producători. Acestea vor fi consolidate și se vor bucura de o mai mare responsabilitate în producție și în gestionarea resurselor, de o mai bună planificare a pieței și a răspunsului, de inovarea și concentrarea aprovizionării, inclusiv de un rol mai important pentru organizațiile interprofesionale (transnaționale). Unele state membre recomandă creșterea finanțării organizațiilor de producători pentru a susține responsabilitățile mai mari dar și planificarea comercializării.

Nevoia de revizuire și de simplificare a mecanismelor de prețuri și intervenție este vast recunoscută, majoritatea contribuitorilor fiind de părere că retragerile (de pește prin intervenția mecanismelor OCP) trebuie eliminate, iar ajutorul pentru reportare, menținut. Unii sprijină ajutorul direct pentru activitățile de producție și marketing. Sistemul prețurilor orientative este apreciat de industrie, dar ar trebui să fie mai adecvat realităților (regionale), acvacultura necesitând propriul său sistem de prețuri.

Majoritatea contribuțiilor susțin că etichetarea și certificarea sunt strategii promițătoare, iar un cadru de reglementare ar contribui la transparența și la generarea încrederii consumatorilor. Sprijinul pentru promovarea consumului pare mai controversat.

În ceea ce privește politica comercială, importatorii și procesatorii insistă îndeosebi asupra liberalizării importurilor pentru a furniza materia primă. Mai multe state membre doresc să mențină sistemul de taxe, în timp ce vânzătorii cu amănuntul și importatorii sunt în favoarea suspendării mai multor taxe. Parlamentul European și numeroși alți contribuitori aduc comentarii cu privire la problemele netarifare, solicitând condiții echitabile de concurență atât pentru produsele comunitare cât și pentru cele importate, incluzând bariere de siguranță, măsuri antidumping și controale stricte ale importurilor.

3.5. Integrarea politicii comune în domeniul pescuitului în contextul mai larg al politicii maritime

Politica maritimă integrată (PMI, COM(2007)575) este în general considerată importantă deoarece PCP ar trebui să facă parte din aceasta, iar abordările holistice sunt necesare. Parlamentul European solicită resurse financiare suficiente. Situația actuală este deseori criticată din cauza politicilor inconsecvente, care nu asigură o concurență echitabilă. Parlamentul european face apel pentru resurse financiare suficiente pentru PMI.

Diferitele părți interesate (îndeosebi industria) consideră dezvoltarea PMI drept o posibilitate mai bună de exprimare cu privire la activitățile altor operatori economici sau de a avea o influență sporită asupra deciziilor politice cu impact asupra activităților de pescuit. În mod similar, alți contribuitori și ONG-uri din domeniul mediului iau în considerare o poziție mai importantă în deciziile privind activitățile de pescuit. Există un sprijin larg pentru implementarea regională a PMI, incluzând activitățile de pescuit la nivelul bazinului maritim și un forum regional în care sunt discutate toate aspectele. Strategia pentru Marea Baltică a fost menționată ca un exemplu bun.

Marea majoritate este în favoarea unei PCP alinate cu DCSMM și cu alte legi din domeniul mediului, precum și cu abordarea ecosistemică. Opiniile sunt diferite în privința modului de implementare a integrării. Industria susține în general că activitățile de pescuit ar trebui considerate drept activități prioritare (justificate din punct de vedere istoric). ONG-urile din domeniul mediului preferă ca activitățile de pescuit să fie integrate în standardele de mediu.

Cu privire la planificarea spațială, industria solicită un acces prioritar și o mai bună consultare a ei, în timp ce numeroase state membre și ONG-uri sunt de părere că PMI ar trebui să dezvolte mecanisme pentru consultarea tuturor sectoarelor.

Industria insistă că poate susține adaptarea la efectele climatice și poate garanta că pescuitul nu subminează rezistența ecosistemelor marine. Numeroase ONG-uri cred că reducerea presiunii legate de pescuit, zonele marine protejate și practicile de reducere a consumului de combustibil sunt cele mai bune instrumente pentru a crește rezistența ecosistemului la schimbările climatice. Statele membre menționează necesitatea unor studii aprofundate privind schimbările climatice și aplicarea abordării ecosistemice.

Evaluarea impactului și mai buna cunoaștere a funcționării ecosistemului sunt considerate în general importante. Industria subliniază că are o bună cunoaștere a mediului marin și poate fi utilă în acest domeniu (de exemplu, identificarea zonelor vulnerabile).

3.6. Baza de cunoștințe în serviciul politicii

Există un consens în privința faptului că PCP trebuie să se bazeze pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile. Unii contribuitori (în special ONG-urile din domeniul mediului și vânzătorii cu amănuntul) afirmă că consultanța științifică trebuie să fie întotdeauna respectată. Parlamentul European subliniază că lipsa de cunoștințe nu ar trebui să împiedice adoptarea unor măsuri de precauție.

Majoritatea contribuitorilor pun accentul pe abordările integrative și participative la cercetare și la consultanța științifică, cu implicarea și buna comunicare cu oamenii de știință ai tuturor părților interesate (unii văd doar necesitatea de a integra industria). Mulți dintre ei solicită o cercetare pluridisciplinară și o consultanță într-un context ecosistemic, care să se integreze în DCSMM. Unele contribuții indică necesitatea de a adapta procesul consultanței științifice la un cadru regional de gestionare.

Majoritatea contribuțiilor, din toate grupurile, se referă la disponibilitatea și calitatea datelor (de exemplu, datele sociale și economice, datele privind aruncarea peștelui înapoi în mare, etc.). Potrivit unor grupuri diferite, lipsa datelor sau cunoștințelor este legată de reglementările prea restrictive (sectorul capturilor), punerea în aplicare a unei abordări ecosistemice (unele state membre, Parlamentul European, ONG-urile) sau de încrederea consumatorilor (comercianții și vânzătorii cu amănuntul).

Anumite sugestii solicită creșterea investițiilor în cercetare, colectarea datelor și consultanță. Unele contribuții (Parlamentul European și unele state membre) recomandă o mai bună utilizare a tehnologiei informațiilor și a înregistrării automate. Unii sunt de părere că pescarii ar trebui să beneficieze de stimulente pentru a oferi date corecte. Unii contribuitori propun o nouă structură europeană (de exemplu, agenție, gruparea cunoștințelor) pentru a asigura independența, transparența și ameliorarea coordonării și a utilizării resurselor.

3.7. Politica structurală și sprijinul financiar public

Numeroși contribuitori exprimă necesitatea de a continua finanțarea publică pentru sectorul pescuitului. Parlamentul European solicită creșterea resurselor financiare pentru politica în domeniul pescuitului. Un grup de state membre sprijină modificările modalităților. Câteva state membre și majoritatea ONG-urilor insistă asupra eliminării sau întreruperii subvențiilor - acestea mențin structuri neviabile și continuă dependența industriei de sprijinul public.

Există un consens asupra faptului că orice sprijin viitor ar trebui să însoțească tranziția din cadrul procesului de reformă și să simplifice adaptarea industriei, având drept obiectiv sustenabilitatea economică și socială pe termen lung sau diminuarea consecințelor antrenate de principalele evoluții ale politicii (de exemplu, adoptarea RMS, Parlamentul European propune compensații financiare pentru pescarii afectați de planurile plurianuale). Sprijinul UE ar trebui să fie mai bine definit și orientat, să se bazeze pe cercetare și inovare, să crească protecția mediului marin și să sprijine organizațiile pescarilor și dezvoltarea locală (axa 4, dezvoltarea durabilă a zonelor de pescuit). Există un vast sprijin (unele state membre și industria) pentru înființarea unor mecanisme de sprijin al industriei pentru situații de criză sau de urgențe, dar care să nu fie niciodată contrare obiectivelor pe termen lung. Acvacultura este de asemenea frecvent menționată drept un potențial beneficiar al sprijinului public.

Restructurarea generală a flotelor este considerată drept una din principalele provocări. Există tendința de a menține dezafectarea navelor, dar cu o aplicare mai strictă, prin intermediul programelor de dezmembrare. Alții adoptă o abordare alternativă și insistă asupra unei utilizări mai largi a abordărilor comerciale, cum ar fi cotele individuale transferabile. Finanțarea publică pentru modernizarea flotelor (selectivitate, tehnologii inovative, etc.) este susținută de numeroși contribuitori, iar

un număr limitat recomandă sprijinul public pentru reînnoirea flotelor (inclusiv Parlamentul European și unele state membre). Unele regiuni și părți interesate subliniază dimensiunea socială a restructurării. Cu toate acestea, întreruperea temporară nu este susținută în mod explicit dacă este disponibil un instrument alternativ (de exemplu, un mecanism de urgență).

Condiționarea mai accentuată a finanțării comunitare de realizarea obiectivelor PCP beneficiază de un larg sprijin. Unii (inclusiv unele organizații ale industriei) sunt de părere că respectarea regulilor/obiectivelor ar trebui să influențeze disponibilitatea fondurilor. Există un larg sprijin pentru o abordare mai sectorială, nebazată pe criterii de convergență, dar un grup de state membre și Parlamentul European se opun acesteia. Un număr limitat de contribuții recomandă eliminarea sprijinului național (inclusiv scutirea de taxe și regimul ajutoarelor de stat, de exemplu *de minimis*). Majoritatea covârșitoare atât din industrie cât și din statele membre consideră că serviciile comune (precum controlul și colectarea datelor) ar trebui finanțate din viitoarele fonduri comunitare.

3.8. Dimensiunea externă

Majoritatea contribuțiilor afirmă importanța dimensiunii externe și subliniază faptul că obiectivele PCP ar trebui aplicate atât pe plan intern cât și extern pentru a asigura consecvența politicii. Parlamentul European și alți contribuitori consideră apărarea intereselor Comunității drept obiectivul general. Majoritatea covârșitoare a părților interesate convin asupra necesității unei implicări mai mari a Uniunii Europene în Organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP), care joacă un rol foarte important în guvernarea activităților de pescuit globale. Aceasta ar trebui să includă ameliorarea informațiilor și consultanței științifice, creșterea implicării tuturor părților interesate și procese mai transparente de luare a deciziilor. Majoritatea părților interesate susțin continuarea politicii de acces liber la apele internaționale în baza ORGP. Cu toate acestea, unele insistă că beneficiarii (industria sau țările) ar trebui să contribuie la costurile de gestionare, cercetare și supraveghere sau să plătească pentru dreptul de a pescui în marea liberă, iar Parlamentul European insistă asupra accesului doar atunci când există un surplus de resurse.

Cea mai mare parte a contribuțiilor se axează pe Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului (APDP). Majoritatea părților interesate din industrie susțin menținerea structurii actuale a APDP pentru a asigura protecția juridică și pescuitul responsabil, oferind o platformă pentru respectarea regulilor, transparență și sprijinirea țărilor terțe. Două state membre preferă consolidarea APDP pe bază regională care să conducă la sporirea eficienței cercetării, controlului, supravegherii și în general, a cooperării regionale. Mai multe părți interesate, în special ONG-uri, propun înlocuirea APDP-urilor printr-un cadru de guvernare a activităților de pescuit sau prin acorduri de furnizare sustenabilă.

Numeroși contribuitori observă importanța alinierii la principiile PCP și a colaborării strânse dintre APDP și alte politici, pentru a asigura consecvența și sinergiile cu Acord de parteneriat economic APE, acordurile comerciale, ajutoarele pentru dezvoltare și sprijinul dezvoltării locale. Asociațiile în participațiune sunt considerate de industrie un instrument pentru investițiile în țările terțe. Sindicatele și unele ONG-uri din domeniul mediului susțin respectarea comunităților locale și a drepturilor

muncitorilor locali. Unele părți interesate subliniază de asemenea importanța acordurilor nordice.

O mare proporție a părților interesate din industrie preferă menținerea metodei actuale de finanțare a APDP-urilor, în timp ce un alt grup numeros afirmă că acestea ar trebui să fie finanțate în mod privat sau într-un parteneriat public-privat. ONG-urile insistă asupra plății pentru accesul în apele țărilor terțe de către industrie, care trebuie să demonstreze respectarea criteriilor de sustenabilitate.

Unele ONG-uri susțin investițiile comunitare pentru transferul de know-how și favorizarea dezvoltării, dar restricționând transferul capacității de pescuit. Acvacultura în conformitate cu APDP este sprijinită de unele părți interesate, dar numeroase ONG-uri se opun acestuia.

3.9. Acvacultura

În general, acvacultura este considerată importantă și există o solicitare de a menține instrumentul de finanțare pentru susținerea dezvoltării sale și pentru integrarea nevoilor acvaculturii în revizuirea politicii comerciale. Majoritatea contribuțiilor se referă la importanța socio-economică, dimensiunea comercială, legătura cu pescuitul, problemele legate de produsele importate și accesul la spațiu. Unele părți interesate din cadrul industriei subliniază faptul că acvacultura ar trebui lăsată în seama statelor membre și exclusă din PCP. Unele state membre susțin această idee, dar sunt în favoarea sprijinului financiar din partea UE.

Unele state membre și ONG-uri insistă asupra necesității de sustenabilitate ecologică și a dezvoltării în cadrul abordării ecosistemice drept furnizor alternativ de alimente. Alte state membre consideră acvacultura un pilon fundamental și strategic al PCP, recomandând o creștere consecventă a politicii comunitare. Deși unele ONG-uri sprijină acvacultura sustenabilă, majoritatea ONG-urilor din domeniul mediului și a reprezentanților consumatorilor își exprimă îngrijorarea cu privire la impacturile negative ale practicilor din domeniul acvaculturii asupra mediului.

Parlamentul European, unele state membre și alți contribuitori consideră acvacultura o parte integrantă din PCP. Unele ONG-uri din domeniul mediului consideră integrarea acvaculturii în PCP drept o metodă de a promova producția piscicolă viabilă ecologic (și responsabilă din punct de vedere social). Alături de unele asociații pentru bunăstarea animalelor, acestea văd în integrarea acvaculturii în PCP o metodă de a reduce impactul asupra mediului (de exemplu, restricționarea utilizării speciilor carnivore de pește, limitarea surselor de aprovizionare, etc.) Totuși, un alt grup important de ONG-uri din domeniul mediului este de părere că acvacultura nu ar trebui să facă parte din PCP revizuită, ci acest sector ar trebui gestionat de un instrument european separat sau de statele membre.

4. ALTE SUBIECTE ABORDATE

Un număr de contribuții, în special Parlamentul European, atrage atenția asupra *dimensiunii sociale*, inclusiv sporirea caracterului atractiv al profesiilor, recunoașterea rolului femeilor și al grupurilor vulnerabile din sectorul pescuitului. Deși se recunosc posibilitățile reduse de acțiune, există o invitație de a susține

dialogul social, pentru formare și recunoașterea reciprocă a calificărilor, pentru atenția față de condițiile de muncă și siguranța la bord, pentru salariile personalului. Printre sugestiile concrete se numără mecanismele de protecție a locurilor de muncă și dezvoltarea unei strategii pe termen lung.

Autoritățile care reprezintă *Regiunile ultraperiferice* (RU) și Parlamentul European insistă asupra importanței activităților de pescuit, dar indică și problemele specifice care necesită soluții speciale (inclusiv gestionarea separată a flotelor). În unele contribuții se propune o abordare regională, în timp ce altele evidențiază problemele legate de delimitarea accesului la apele care înconjoară RU. Un contribuitor sugerează o analiză specifică a impactului politicilor asupra RU.

Se dorește ca *pescuitul de agrement* să fie considerat o parte cu drepturi depline în PCP, cu o valoare importantă pentru economia sustenabilă și pentru crearea de locuri de muncă. Alți contribuitori sunt de părere că pescuitul de agrement și impactul său asupra stocurilor trebuie analizate în contextul PCP, cu colectare de date și, după caz, măsuri tehnice specifice.

În cele din urmă, Parlamentul European arată că *porturile* facilitează în mod semnificativ activitățile de pescuit.

5. CONTRIBUȚIILE CETĂȚENILOR

Deși unele contribuții individuale sunt foarte detaliate și abordează toate problemele PCP, majoritatea se limitează atunci când analizează aceste probleme. Numeroși cetățeni doresc încetarea pescuitului excesiv (unii propun un moratoriu), eliminarea subvențiilor și interzicerea uneltelor distructive. Interzicerea aruncării peștelui înapoi în mare este recomandată într-un număr important de contribuții, iar unele solicită respectarea cu strictețe a consultanței științifice la stabilirea TAC-urilor. Alții menționează necesitatea de reducere a flotelor, sporirea controlului, salvarea recifelor și protejarea pescuitului artizanal. La celălalt capăt al spectrului, câteva contribuții solicită eliminarea PCP, reînțoarcerea zonelor de 200 mile în competența statelor membre și/sau renaționalizarea politicii în domeniul pescuitului. Au fost primite două tipuri de email-uri colective: un număr redus care pledează pentru rezervele marine permanente de până la 40% din apele Comunității, asociate cu interzicerea traulelor distructive și cu oprirea aruncării înapoi în mare a peștelui și a capturilor secundare. Al doilea tip de email colectiv insistă asupra faptului că sunt prea mulți pescari care prind prea mult pește și înaintează următoarele propuneri de politică: reducerea flotelor cu cel puțin 50%, respectarea consultanței științifice, crearea unei rețele de zone marine protejate, interzicerea metodelor distructive de pescuit, interzicerea aruncării peștelui înapoi în mare și obligația de a oferi consumatorilor informații cuprinzătoare privind produsele și producția. În cele din urmă, trebuie evidențiată o contribuție atât datorită prezentării sale (o bandă desenată), cât și a modului în care aceasta abordează subiectul (titlul spune totul: „Contribuție ușoară, naivă și insolentă la Poetica comună în domeniul pescuitului”).

6. ETAPELE URMĂTOARE

Acest document de lucru al serviciilor Comisiei va fi publicat pe site-ul web al Comisiei europene și va fi prezentat Consiliului miniștrilor pentru pescuit ca bază pentru un schimb de opinii la data de 19-20 aprilie 2010. În 2010, Comisia europeană dezvoltă și pregătește opțiunile de politică pentru analiza impactului, care va însoți propunerile de reformă. Pentru această etapă sunt prevăzute consultări aprofundate ale părților interesate și ale statelor membre, apoi vor fi redactate propunerile de reformă. Adoptarea de către Colegiul Comisarilor a propunerilor de reformă este prevăzută pentru 2011.

Anexa 1 Lista contribuțiilor primite la 12 ianuarie 2010

Cetățeni

114 contribuții individuale + 1329 cu texte identice

Administrațiile statelor membre/parlamente/agenții guvernamentale

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL) à vérifier par un/une PL de ton unité
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Departamentul pentru pescuit din cadrul Ministerului Agriculturii al Republicii Letonia
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Regiuni și guvern local

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Alte instituții

- Comitetul Regiunilor
- Parlamentul European (neprimită, dar în curs de elaborare)
- Comitetul Economic și Social European (neprimită, dar în curs de elaborare)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Organisme consultative

- CCPA
- CCR pentru Marea Baltică
- CCR pentru Marea Nordului
- CCR pentru rezervele de pești pelagici
- CCR pentru apele de nord-vest
- CCR pentru apele de nord-vest
- CCR pentru flota pentru pescuitul în larg

Părți interesate – industrie, pescari, turism, etc.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Confederația elenă a pescarilor
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- ONG de dezvoltare finlandez
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federaci3n Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mh3r Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- PTEPA
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federaci3n Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Organizații daneze din sectorul pescuitului
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO
- South West Handline Fishermen Association

- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS
- HU - Hartobagy
- WOFFMG
- Federația pentru pescuitul de agrement din Finlanda
- Organizația pentru pescuit din Estonia
- "WFFA
- NUTFA"
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Uniunea proprietarilor de traule din Grecia
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

ONG-uri

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- 7 ONG-uri din Franța
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD
- Fisheries Secretariat

- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Organizații și institute de cercetare

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Contribuții din partea țărilor terțe

- Guvernul Norvegiei
- Consiliul nordic al miniștrilor
- Consiliul nordic
- Regiunea nord-norvegiană
- Regiunea vest-norvegiană
- Grupul de state ACP
- Guvernul Noii Zeelande
- Federația norvegiană pentru alimentele de origine marină
- Proiectul norvegian de cercetare și dezvoltare
- S. Gudmundsson

Anexa 2. Reuniuni de consultare cu privire la reforma PCP

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES - Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg	Videoconference
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAPO Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Anexa 3. Acronime

APDP	Acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului
APE	Acord de parteneriat economic
CCPA	Comitetul consultativ pentru pescuit și acvacultură
CCR	Consiliu consultativ regional
CE	Comisia Europeană
DCSMM	Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin
DLSC	Document de lucru al serviciilor Comisiei
ITR	Cote transferabile individuale
MPRED	Mortalitatea prin pescuit la nivel de randament economic durabil
MPREM	Mortalitatea prin pescuit la nivel de randament economic maxim
OCP	Organizarea comună a piețelor
ONG	Organizație neguvernamentală
OP	Organizații de producători
ORGP	Organizații regionale de gestionare a pescuitului
PCP	Politica comună în domeniul pescuitului
PE	Parlamentul European
PMI	Politica maritimă integrată
RMS	Randament maxim sustenabil
RU	Regiune ultraperiferică
SM	Stat membru
SR	Stabilitate relativă
TAC	Capturi totale admisibile
UE	Uniunea Europeană
ZMP	Zone marine protejate